Nro 19.

FREDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasińskich *zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia dwudziestego pierwszego Lutego, Tysiąc ośmset dwunastego Roku.*

SĄD KASSACYINY.

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie kryminalnéy Macieia Kowalskiego Młynarczyka ze wsi Hutki w Departamencie Kaliskim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Woyciecha Wasiutyńskiego, zanoszącego rekurs przeciw Wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu dwunastym Lipca tysiąc ośmset iedenastego roku na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który

tenże Maciey Kowalski na mocy §§. 400. 401. i 405. Ordynacyi kryminalnéy na zastosowaniu analogiynem §. 806. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego, tudzież na Art. XIX. prawa seymowego ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego, na pięcioletnie więzienie w domu kary i poprawy od dnia ogłoszenia wyroku, zawieszenie w prawach cywilnych przez czas więzienia, i na ponoszenie kosztów skazanym został; z powodów

1. że liczne w zeznaniach iego zachodzące sprzeczności, niemniéy okolicznościi zeznaniami świadków wyiaśnione czyniły go mocno podeyrzanym popełnionego zabóystwa na osobie Karczmarza ze wsi Marchwacza, nazwiskiem Moszka;

2. że przypisywanie téy zbrodni przez skazanego nieiakiemu Melchiorowi Jakubowskiemu karczmarzowi ze wsi *Krowicy pustéy*, żadnemi okolicznościami a tém mniéy dowodami popartém nie było;

Maiąc sobie w obronie rekursuiącego przedstawionėm:

iż wyrok zaskarżony, wymierzaiąc kary bez poprzedniczego udowodnienia zbrodni, zapadł w bréw wyraźnemu prawu;

co przydany z urzędu Mecenas następuiącym popiera wywodem:

z różniących się zeznań obwinionego, co do okoliczności różnic w różnych czasach przez niego opowiadanych, nie wynika zdaniem Mecenasa żaden dostateczny ślad, iżby on zbrodnią popełnił, gdy ani on sam tego nie przyznał, ani żadne przeciw niemu nie było świadectwo, ani nawet powołany przez niego Melchior Jakubowski nie oskarżał go iako spólnika czynu; przeciwnie obwiniony, lubo w czasie popełnionego zabóystwa wiosł karczmarza Moszka z Kalisza, okoliczność ta żadną nie iest przeciw niemu skazówką, gdy rekursuiący stale przypisuie zabóystwo powołanemu Jakubowskiemu, i tyle razy iuż dawniéy ieżdząc z tym samym arendarzem, żadnéy do podobnéy zbrodni nie okazał skłonności.

§§. 391. 393. i 398. Ordynacyi kryminalnéy wymagaią ieżeli nie zupełnych, tedy przynaymniéy znacznych dowodów, aby można karę nadporządkową wyrokować, w obecnéy sprawie zdaniem Mecenasa naymnieyszego nie było dowodu, a ieżeliby powołany Jakubowski, którego dla niedostatku dowodów Sąd wyrokuiący nie mógł potępić, był rzeczywistym sprawcą zbroni, czémżeby usprawiedliwić można karę wymierzoną przeciw rekursuiącemu?

Nie zeszło się, twierdzi Mecenas kilka zgodnych z sobą okoliczności któreby razem wzięte stanowiły iakikolwiek dowód; nie

były one poparte podeyrzanym dawnieyszym sposobem życia obwinionego; a w takim nawet zbiegu skazowek obowiązany iest Sędzia według §. 406. Ordynacyi mocno się nad tém zastanowić, czyli raczéy nie może mieć mieysca tymczasowe obwinionego uwolnienie. Mylnie więc, zdaniem Mecenasa, zastosował Sąd wyrokuiący §. 405. téyże Ordynacyi, mylnie oparł swóy wyrok na analogii §. 806. prawa kryminalnego, bo te przepisy maią na celu czyn zupełnie dowiedziony, czego w obecnéy sprawie nie było, i obrażonym został §. 409. Ordynacyi Kryminalnéy mocą którego w niedostatku wyiaśnienia rzeczy, tymczasowe uwolnienie powinno było nastąpić.

Z tego wywodu wnosi rekursuiący:

aby wyrok zaskarżony, stosownie do Art: 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu kassacyinego skassowanym, a sprawa w celu nowego rozsądzenia, innemu Sądowi Sprawiedliwości kryminalnéy odesłaną została.

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora zgodnych z poniższą Sądu decyzyą:

zważywszy

iż co do udowodnienia zarzuconéy rekursuiącemu zbrodni, ten nie znaydował się w przypadku §. 391. Ordynacyi kryminalnéy przewidzianym, według którego do wymierzenia nadporządkowéy kary, *znakomitych dowodów* potrzeba, chociażby te nie były tak dostatecznemi iżby obwiniony za zupełnie przekonanego mógł bydź uważany;

zważywszy

iż równie §. 405. téyże Ordynacyi w sprawie nínieyszéy stosowanym bydź nie mógł w całéy osnowie, gdyż niedostawało dowodu złego sposobu życia rekursuiącego, przed czasem popełnienia zarzucanego mu czynu, i tego nawet śledzić zaniedbano;

zważywszy zatym,

iż w takim stanie indiciów gdzie istotny tok rzeczy wyiaśnionym bydź nie mógł, a posądzony iednak nie był w stanie odeprzeć wal-

cącego przeciw niemu podeyrzenia, §. 409. tyle razy wspomnionéy Ordynacyi służyć był powinien Sądowi wyrokuiącemu za prawidło;

Rekurs skazanego Macieia Kowalskiego na początku wymieniony rozsądzaiąc;

Wyrok Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu dwunastym Lipca tysiąc ośmset iedenastego roku zapadły kassuie, i sprawe w celu nowego osądzenia Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Poznańskiego i Bydgoskiego odsyła — mocą ninieyszego Wyroku.

(podpisano) S. Potocki Prezes.

L. Osiński Pisarz Sądu K.

Wydrukować
Felix Łubienski
Minister Sprawiedliwości

Zgodno z Oryginałem

(L.S.) *Antoni Joneman*
Sekretarz Jeneralny.